

В. К. Борисенко

Горленко Василь Петрович

ГОРЛЕНКО Василь Петрович (псевд. і крипт.: В., Глаголь, Черкасин, Г-ко, В. Г. та ін.; 01(13). 01. 1853, с. Ярошівка Прилуц. пов. Полтав. губ., нині Українське Талалаїв. р-ну Черніг. обл. – 14(27). 04. 1907, С.-Петербург, похов. у рідному селі) – літературознавець, мистецтвознавець, фольклорист та етнограф. Навч. у Полтав. гімназії, Ніжин. ліцеї та Сорбонні. Друкувався у рос. періодиці (г. «Голос», «Молва», «Русское обозрение», ж. «Всемирная иллюстрация», зб. «Русский архив»); у франц. г. «Figaro» подав відомості про рукописи рос. повістей Т. Шевченка, надрукував кілька уривків з них у г. «Труд» (1881–82). Від 1882 – співроб. ж. «Кіевская старина»: виступав зі статтями з питань укр. літ-ри, мистецтва, історії, етнографії, друкував художні переклади російською мовою, зокрема оповідання Ю. Федьковича «Лелії могила, або Довбушів скарб», «Дніпрові кручі». Від 1897 – у С.-Петербурзі: співроб. г. «Новое время». Уклав альбом «Гоголь на Родине» (К., 1902). Досліджував творчість М. Макаровського, Г. Квітки-Основ'яненка, І. Манжури, Панаса Мирного, І. Франка, В. Боровиковського, Д. Левицького, Г. Любистка, І. Кравченка, Ю. Перепелиці. Був у дружніх стосунках із М. Костомаровим, П. Мартиновичем, М. Заньковецькою, Панасом Мирним, Б. Грінченком. За політ. поглядами належав до представників старого малорос. дворянства консерватив. спрямування. Архів Г. зберігається в Інституті літ-ри НАНУ та НБУВ.

Основні праці

Літературні дебюти Некрасова // Отечествен. записки. 1878. № 12; Бандурист Иван Крюковский // КС. 1882. № 12; Кобзари и лирики // Там само. 1884. № 1, 12; В. Л.

Боровиковский: Биограф. очерк // Там само. 1891. № 6; Южнорусские очерки и портреты. К., 1898; К., 1993; Украинские были. К., 1899; Отблески: Заметки по словесности и искусству. С.-Петербург, 1905; 1908.

Рекомендована література

1. В. П. Горленко (Некролог) // Истор. вест. 1907. № 6;
2. Дорошенко Д. В. Горленко // Україна. 1907. Т. 2, кн. 2;
3. Рудинська Є. Листи Василя Горленка до Панаса Мирного. 1883–1905. К., 1928;
4. Дорошенко Д. Василь Горленко. Париж, 1934;
5. Шевчук В. Шукач «перлів многоцінних» (Фольклорист і етнограф В. Горленко) // НТЕ. 1971. № 3;
6. Маленький В. Життєві і творчі стежки Василя Горленка // Україна: Наука і культура: Щоріч. К., 1988. Вип. 22;
7. Білокінь С. Борг перед Василем Горленком // Січ. 1993. № 1;
8. Ротач П. Шевченкознавець Божою ласкою (В. П. Горленко як дослідник творчої спадщини Т. Г. Шевченка) // Ротач П. Від Удаю до Орелі. Т. Г. Шевченко і Полтавщина. П., 2000;
9. Забіяка І. Епістолярна спадщина Василя Горленка. К., 2002;
10. Горленко Василь Петрович. 1853–1907, 10 червня 2003 р. Київ–Талалаївка–Ярошівка (Українське): Мат. ювіл. конф. К., 2004.

Бібліографічний опис:

Горленко Василь Петрович / В. К. Борисенко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31294>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).